

PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA BỒ-TÁT TẶNG CHÁNH PHÁP KINH

QUYỀN 21

Phẩm 7: TRÌ GIỚI BA-LA-MẬT-ĐÀ (Phần 4)

Lại nữa, này Xá-lợi Tử! Nhờ sức thiện căn này cho nên được bốn pháp không lìa
Đẳng dẫn (thiền định):

1. Bồ-tát đồng thấy điều đó, khởi tâm đại Bi đối với các chúng sinh khổ não.
2. Quyết thuộc nam nữ đều sinh tâm tôn trọng mến mộ.
3. Tưởng già ập đến, càng thêm suy yếu, nhưng nhờ sức thiện căn này làm cho sức
lực càng tăng.
4. Được tài lợi trăm lần, càng tăng thêm từ một cho đến gấp ba lần.

Lại nữa, được ba pháp không tổn hại:

1. Tham không tổn hại.
2. Sân không tổn hại.
3. Si không tổn hại.

Lại nữa, được bốn pháp an lạc:

1. Lớn lên lìa các bệnh khổ não.
2. Thân thể không khô gầy.
3. Thọ dụng được đầy đủ.
4. Không bị nạn vua, nạn giặc cướp và các nạn khác đến bức bách.

Lại nữa, được bốn pháp tôn trọng:

1. Làm Chuyển luân vương thống lãnh bốn đại châu, đem chánh pháp cai trị hóa
độ, đầy đủ bảy báu. Bảy báu là xe báu, voi báu, ngựa báu, châu báu, nữ báu, chủ tạng
thần báu, chủ binh thần báu, được ngàn người con vây quanh, người nào cũng đều dũng
mạnh mẽ, đầy đủ vô úy, sắc tướng tối thượng, có khả năng nghiệp phục quân địch; mọi việc làm và hành động của chúng sinh trong bốn đại châu đều thuận vương hóa; tế
tướng đại thần và các tiểu vương cho đến quốc thành dân thứ đều tôn trọng tin theo.

2. Không bị chìm đắm trong bảy thứ dục lạc. Năm dục là mắt thấy sắc, tai nghe
tiếng, mũi ngửi hương, lưỡi nếm vị, thân giác xúc, thọ năm cảnh này nhưng không đắm
trước, phát tâm tinh tấn, hâm mộ xuất gia, mau chóng đạt được năm thứ thần thông,
được nhân và phi nhân tôn trọng.

3. Dù sinh ra nơi nào, tất cả đều tối thắng, trí tối thắng, tuệ tối thắng, năm thần
thông tối thắng. Những kết quả như vậy đều là do đời quá khứ đã tu tập các thiện hạnh,
đầy đủ danh tiếng, được vương vị Chuyển luân vương tối thượng, được tế tướng, quan
lại, quốc thành, dân chúng tôn trọng.

4. Cho đến chứng quả Chánh đẳng Chánh giác Tối tôn Tối thượng, tối thắng hơn
tất cả các hàng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-
hầu-la-già, Nhân phi nhân, đại chúng... Tu tập giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri
kiến, trong các pháp này cũng đều được tối thắng. Lại còn có khả năng thành tựu
pháp tối thắng giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến.

Bốn pháp tôn trọng này là do tôn trọng phung thờ A-xà-lê, sư trưởng, làm các việc cần làm, hầu hạ trà nước, tích tập vô lượng công đức, đem pháp nghiệp thọ để thành tựu pháp lợi ích, hoặc đến, hoặc đi, như trên đã nói, không sinh trái nghịch.

Lại nữa, nhở căn lành này nên được bốn pháp duyên đầy đủ:

1. Đầy đủ duyên làm vua, đầy đủ duyên làm vua tức là đầy đủ duyên làm tiên.
2. Vứt bỏ dục lạc, phát sinh lòng tin thanh tịnh, ham thích xuất gia, đây tức là pháp duyên đầy đủ.

3. Người tu hạnh Bồ-tát, sinh ra nơi nào, hoặc sinh nơi này, hoặc sinh nơi khác và sinh bất cứ nơi nào cũng đều được túc mạng trí thông, không xả bỏ tâm đại Bồ-đề, đây tức là đầy đủ niêm duyên.

4. Cho đến chứng quả Chánh đẳng Chánh giác, được bốn chúng vây quanh tôn trọng, cung kính tin theo cho đến tất cả Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... thường vây quanh tôn trọng cung kính.

Lại nữa, người tu hạnh Bồ-tát, ở chỗ của A-xà-lê, cho đến ghi nhận từ một cho đến bốn câu kệ, phải vâng lời A-xà-lê chỉ dạy, bảo đến là đến, bảo đi là đi, điều này là thiện căn, điều này không thiện căn, việc này có tội, việc này không có tội, người này nên thân cận, người này không nên thân cận, nếu làm việc này thì không có nghĩa lợi, sinh các nẻo khổ, nếu làm việc này thì được lợi ích an lạc. Như lời đã dạy không nên làm điều bất thiện, nên làm thiện pháp không có các chướng ngại, cũng không có trái nghịch. Nhờ thiện này nên được đầy đủ bốn pháp thù thắng:

1. Tịnh giới thù thắng.
2. Thân tướng thù thắng.
3. Thân tướng đầy đủ.
4. Được đại tuệ căn, được tuệ nhanh chóng, tuệ mạnh mẽ lanh lợi, tuệ rất nhanh chóng, tuệ thậm thâm, tuệ khéo lựa chọn, khi thân hoại mạng chung được sinh lên cõi trời.

Lại nữa, được bốn pháp không thể thấy:

1. Được bí mật nội tặng.

2. Nhờ thiện căn này cho nên cha mẹ và các bậc tri thức, cho đến Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân v.v... với tâm thanh tịnh nhưng đều không thể quán thấy cảnh tượng của người tu hạnh Bồ-tát.

3. Nhờ sức thiện căn này, cho nên tùy theo các việc làm, cha mẹ, Thiện tri thức, cho đến Nhân phi nhân dùng tâm thanh tịnh hoặc tâm không thanh tịnh đều không quán thấy được mặt và hai chân của người tu hạnh Bồ-tát. Vì sao? Vì họ không đủ sức để quán tướng hy hữu của Bồ-tát, đầy đủ tướng sỹ phu, lời nói sỹ phu.

4. Người tu hạnh Bồ-tát, do đầy đủ sức thiện căn, cho nên khi Bồ-tát sinh ra không nhở người đỡ bồng nhưng vẫn đứng vững trên đất, nhìn khắp bốn phương, được trí tối thắng. Vì sao? Vì đời trước Bồ-tát đã trải qua sự tu hành không đối trá, đa văn Thánh đạo, được nhãn căn không siểm khúc, nhãn cảnh không siểm khúc cho đến nhìn khắp tam thiên đại thiêng thế giới không có chướng ngại, Thiên nhãn thanh tịnh hơn hẳn mắt thường. Bồ-tát đã được đại trí nhanh chóng, do đầy đủ đại trí cho nên đối với tâm yêu thích của chúng sinh, Bồ-tát đều biết rõ. Vì sao? Vì Bồ-tát đã từng làm các việc thiện, cho nên có thể nghiệp thọ tất cả tâm, tôn trọng cũng như tưởng thuốc Thánh vi diệu, tưởng các trân báu, tưởng rất khó được. Như đã nói đường thiện, các chúng sinh tưởng,

chánh pháp xuất hiện, phải khéo lắng nghe và giữ gìn.

Thế nên Bồ-tát đạt được trí thiện quyết trạch như vậy, do đầy đủ trí quyết trạch cho nên Bồ-tát cùng với các chúng sinh đồng tinh giới, cho đến đồng với văn, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến; đồng với giới hòa hợp, cho đến đồng với giới, văn, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến hòa hợp; đồng với giới không lay động của tất cả chúng sinh, cho đến đồng với văn, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến không động. Vì đồng với giới không động của tất cả chúng sinh, cho nên giới không động của tất cả chúng sinh tăng trưởng cũng lại đồng nhau, cho đến đồng nhau với văn, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến không động tăng trưởng; đồng nhau với oai nghi đạo hạnh, tu hành tinh tấn của tất cả chúng sinh, tức là tất cả chúng sinh cùng nhau tìm cầu, nhưng giới, văn, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, hòa hợp của tất cả chúng sinh, giới... không động của tất cả chúng sinh, giới... không động tăng trưởng của tất cả chúng sinh, oai nghi đạo hạnh tu hành tinh tấn của tất cả chúng sinh nghiệp hết tất cả phước uẩn đối với nhất thiết xứ tìm cầu bình đẳng, bình đẳng cũng không thể thấy bình đẳng.

Lại nữa, đối với tất cả căn bản cùng cực tất cả chúng sinh cùng nhau tìm cầu chõ có ngã tướng bình đẳng, bình đẳng cũng không có thể thấy bình đẳng. Do vậy, người tu hạnh bình đẳng trong khoảng sát-na mau chóng được tất cả nghiệp báo, thành tựu trí sinh, trong khoảng khảy móng tay biết rõ ngàn thứ tâm hạnh của tất cả chúng sinh. Như vậy tất cả tìm cầu ngã tướng đều bình đẳng, bình đẳng cũng không thể thấy bình đẳng, trụ ở chõ tối thượng biết rõ ngã không. Thế nên Bồ-tát như sư tử, như đại long, vừa mới sinh ra bước đi bảy bước, phát khởi Bồ-đề tràng, quả báo thù thắng, nhất tâm thanh tịnh, đứng ngay ngắn rồi nói lời như vầy: “Ta là bậc tối thặng tối thượng trong hàng trời người, ta có khả năng nói về sự sinh, già bệnh, chết khổ não bức bách của chúng sinh.”

Này Xá-lợi Tử! Về sau hoặc các Bồ-tát, hoặc các Đức Như Lai, ở trong tam thiền đại thiền thế giới, nói ra âm thanh vi diệu thanh tịnh, chỉ bày tất cả. Lúc đó, đại địa chấn động, đều sinh kinh sợ, lông trên thân dựng đứng, âm nhạc của chư Thiên tự nhiên trỗi lên liên tục, nhưng chõ của Bồ-tát đứng, Bồ-tát đi thấy đều chấn động, phát ra ánh sáng, màu sắc thân tướng vi diệu. Bồ-tát vẫn an nhiên không lay động, tại nơi ấy tất cả đều nhìn thấy, cho đến chứng quả Chánh đẳng Chánh giác, tất cả chúng sinh đều không thể thấy. Đây là pháp không thể thấy thứ tư.

Bốn pháp không thể thấy như vậy đều do đời trước Bồ-tát lắng nghe lời chỉ dạy của A-xà-lê, hoặc đến hoặc đi, làm những việc cần làm. Nhờ sức thiện căn đó cho nên đạt được bốn pháp mau chóng của Như Lai:

1. Tùy thuận lắng nghe ghi nhận lời không hư dối tuyên nói chánh pháp của Như Lai.
2. Nhờ sức thiện căn Phật tự tuyên nói: “Lành thay, Bí-sô đã đến!”, tức thời râu tóc liền rụng, thân mặc ca-sa, tay cầm bình bát, thành tướng Bí-sô.
3. Nhờ sức thiện căn, Như Lai ở trong ba thời biết rõ tâm ý của tất cả chúng sinh.
4. Ý khởi thiện giải phương dược thù thặng vi diệu, diệt sạch bệnh khổ cho tất cả chúng sinh.

Lại nữa, nhờ sức thiện căn cho nên đạt được bốn pháp không lỗi lầm. Nếu có người cho rằng Như Lai bị bốn nạn lửa, gió, đao, độc, thì điều này là không thể có.

Lại nữa, đạt được bốn pháp không lỗi lầm:

1. Nếu có người cho rằng Như Lai có thể khiến chúng sinh vô văn nghe chánh pháp, chúng sinh ngu si thọ pháp cú thì điều này không thể có.

2. Người không trụ tâm Đẳng dã, Như Lai khiến nhất niêm phát tâm, điều này không thể có.

3. Như Lai thường trụ tâm Đẳng dã, nếu nói rằng Như Lai không có hạnh Từ, Bi, Hỷ, Xả thì không thể có.

4. Nếu có người cho rằng Như Lai nghiệp hết thân sắc tướng của tất cả chúng sinh, điều đó không thể có.

Lại nữa, đạt được năm pháp thù thắng vô lượng của Như Lai:

1. Như Lai giới văn vô lượng.

2. Định vô lượng.

3. Tuệ vô lượng.

4. Giải thoát vô lượng.

5. Giải thoát tri kiến vô lượng.

Lại nữa, đạt được bốn pháp trí nguyện:

1. Được tri kiến tùy chuyển không đắm trước không chướng ngại của chư Phật quá khứ.

2. Được tri kiến tùy chuyển không đắm trước không chướng ngại của chư Phật vị lai.

3. Được tri kiến tùy chuyển không đắm trước, không chướng ngại của chư Phật hiện tại.

4. Thành tựu môn chẳng thể nghĩ bàn này nên đầy đủ trí Chánh đẳng Chánh giác bình đẳng ba đời. Nhưng trí Chánh đẳng Chánh giác ấy không lệ thuộc vào người khác. Nhờ trí chẳng thể nghĩ bàn này nên Như Lai biết rõ các pháp. Nếu đầy đủ trí chẳng thể nghĩ bàn như vậy thì có thể biết rõ tất cả việc mưa gió ở thế gian.

Thế gian có gió tên là Thuận thứ, thổi chúng sinh thế gian, gió này thổi cuộn cao đến ba câu-lô-xá, quay tròn trên hư không.

Lại nữa, có gió tên là Như vân thổi thế gian, gió này thổi cuộn cao đến năm câu-lô-xá quay tròn trên hư không.

Lại nữa, có gió tên là Si minh, thổi ập thế gian, gió này thổi cuộn cao đến mươi du-thiện-na, quay tròn trên hư không.

Lại nữa, có gió tên là Hư không tướng, thổi ập thế gian, gió này thổi cuộn cao đến ba mươi du-thiện-na, quay tròn trên hư không.

Lại nữa, có gió tên là Như Lai thổi ập thế gian, gió này thổi cuộn cao đến bốn mươi du-thiện-na, quay tròn trên hư không.

Này Xá-lợi Tử! Trí tuệ sở nghiệp của Như Lai, Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác có thể biết rõ sáu mươi tám ngàn câu-chi sự tướng của gió xoáy. Phương Tây có gió tên là Châu quảng, thổi ập vào thế gian, gió này thổi quật cao đến sáu mươi tám ngàn du-thiện-na, rồi dừng lại ở đại địa thủy luân, từ thủy luân thổi lên cao đến sáu mươi tám ngàn du-thiện-na.

Này Xá-lợi Tử! Như trước đã nói quá hơn sự tính đếm trong tam thiền đại thiền thế giới, Đức Đại Uẩn Như Lai Chánh Đẳng Chánh Giác hiện tại nói pháp giáo hóa chúng sinh. Tuổi thọ của Đức Phật ấy đến ba mươi câu-chi năm, có ba mươi câu-chi na-do-đa chúng đại Thanh văn, đều là A-la-hán, đã hết các lậu, không còn phiền não, cho đến tâm được tự tại, đến bờ giác ngộ. Có trăm câu-chi chúng Đại Bồ-tát đều đã trụ Bồ-tát tạng hiểu nghĩa quyết định, tuyên nói pháp hải đa văn thậm thâm, khéo tu hạnh thù thắng Không, Vô tướng, Vô nguyện. Đức Phật ấy trụ thế một ngàn năm rồi nhập Niết-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

bàn. Sau khi Đức Phật ấy nhập Niết-bàn, chánh pháp tồn tại ở thế gian trải qua trăm ngàn năm, sau đó Xá-lợi của Như Lai ấy được lưu bối rộng rãi. Như ta hiện nay, sau khi Niết-bàn Xá-lợi lưu bối cũng lại như vậy.

Này Xá-lợi Tử! Thánh trí vô ngại của Như Lai tối thượng vô lượng, trí của Như Lai thổi vào Mạn-noa-la rộng lớn đầy đủ, các cõi Phật cũng đều đầy đủ.

Này Xá-lợi Tử! Phương trên có thể giới hiện nay không có Phật ra đời, cõi đó có ngàn chúng Duyên giác, hiện tại giáo hóa chúng sinh, đối với các chúng sinh ấy gieo trồng căn lành, dùng trí nghiệp hóa.

Này Xá-lợi Tử! Trí nghiệp hóa của Như Lai không những biết phương trên hằng hà sa số Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác hiện đang nói pháp, mười phương vô lượng không thể tính đếm, không thể nghĩ bàn, không thể so sánh, mà Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác hiện tại nói pháp thảy đều biết rõ.

Khi ấy, Tôn giả Xá-lợi Tử bạch Đức Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn! Người tu hạnh Bồ-tát trồng bao nhiêu căn lành thì mới có thể đầy đủ trí không chướng ngại của Như Lai Ứng Cúng Chánh Đẳng Chánh Giác?

Đức Phật dạy:

–Này Xá-lợi Tử! Người tu hạnh Bồ-tát nếu có thể điều phục tâm, khởi ý tưởng tôn trọng, từ nơi pháp phát sinh tưởng Thánh được vi diệu, tưởng đại trân báu, tưởng rất khó được, tưởng thiện căn thù thắng, tưởng như điều đã dạy, tưởng rất tôn trọng, tưởng nghiệp thọ chánh pháp, phải nên siêng năng tinh tấn dũng mãnh như vậy.

Này Xá-lợi Tử! Trí Như Lai rộng lớn tối thượng, trí không đoạn tối thượng tối thắng, vô lượng vô số không thể nghĩ bàn, không thể so sánh, không thể nói; trong khoảnh khaki móng tay tất cả mười phương hằng hà sa số các cõi Phật, hoặc tới hoặc lui, hoặc đi hoặc đứng đều được giải thoát.

Này Xá-lợi Tử! Ta đã giải thoát từ vǎn trì cho nên mau chóng được giải thoát, mau chóng giải thoát gọi là thiện giải thoát. Sao gọi là giải thoát? Nghĩa là giải thoát tất cả khổ.

Này Xá-lợi Tử! Nếu người nào nghe lời này khởi tâm tôn trọng, trong khoảng thời gian nghe đó liền phát tâm thanh tịnh, nếu như nghe sở trụ thì không bao giờ xa lìa chánh pháp của chư Phật, tùy theo các tướng nào, danh, cú, văn, nghĩa đều có thể thọ trì các chánh pháp ấy. Nhờ sức thiện căn thù thắng này cho nên được bốn pháp tuệ thù thắng:

1. Được đại tuệ.
2. Nhờ tuệ thù thắng này cho nên được thấy Đức Phật thân cận nghiệp thọ.
3. Nhờ tuệ thù thắng này cho nên phát lòng tin thanh tịnh xuất gia.
4. Nhờ tuệ thù thắng này cho nên chứng quả Chánh đẳng Chánh giác.

Đây là bốn pháp tuệ thù thắng.

Lại nữa, được bốn pháp không chướng ngại:

1. Được sinh trong loài người không bị chướng ngại.
2. Gặp Phật ra đời thân cận tín phụng không bị chướng ngại.
3. Phát lòng tin thanh tịnh xuất gia không bị chướng ngại.
4. Thành Chánh đẳng Chánh giác không chướng ngại.

Đây là bốn pháp không chướng ngại.

Lại nữa, được bốn Thánh pháp phần:

1. Được làm Chuyển luân vương đầy đủ kim luân thù thắng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

2. Được làm Phạm vương thống lãnh Phạm thế.
3. Được làm chủ trời Đế Thích.
4. Được chứng quả Chánh đẳng Chánh giác, được cảnh giới thần thông liễu tri đầy đủ, được mắt chân thật trong hàng trời, người.

□